

Rozpoznávání tváří II

Vojtěch Franc

Centrum strojového vnímání, ČVUT FEL Praha

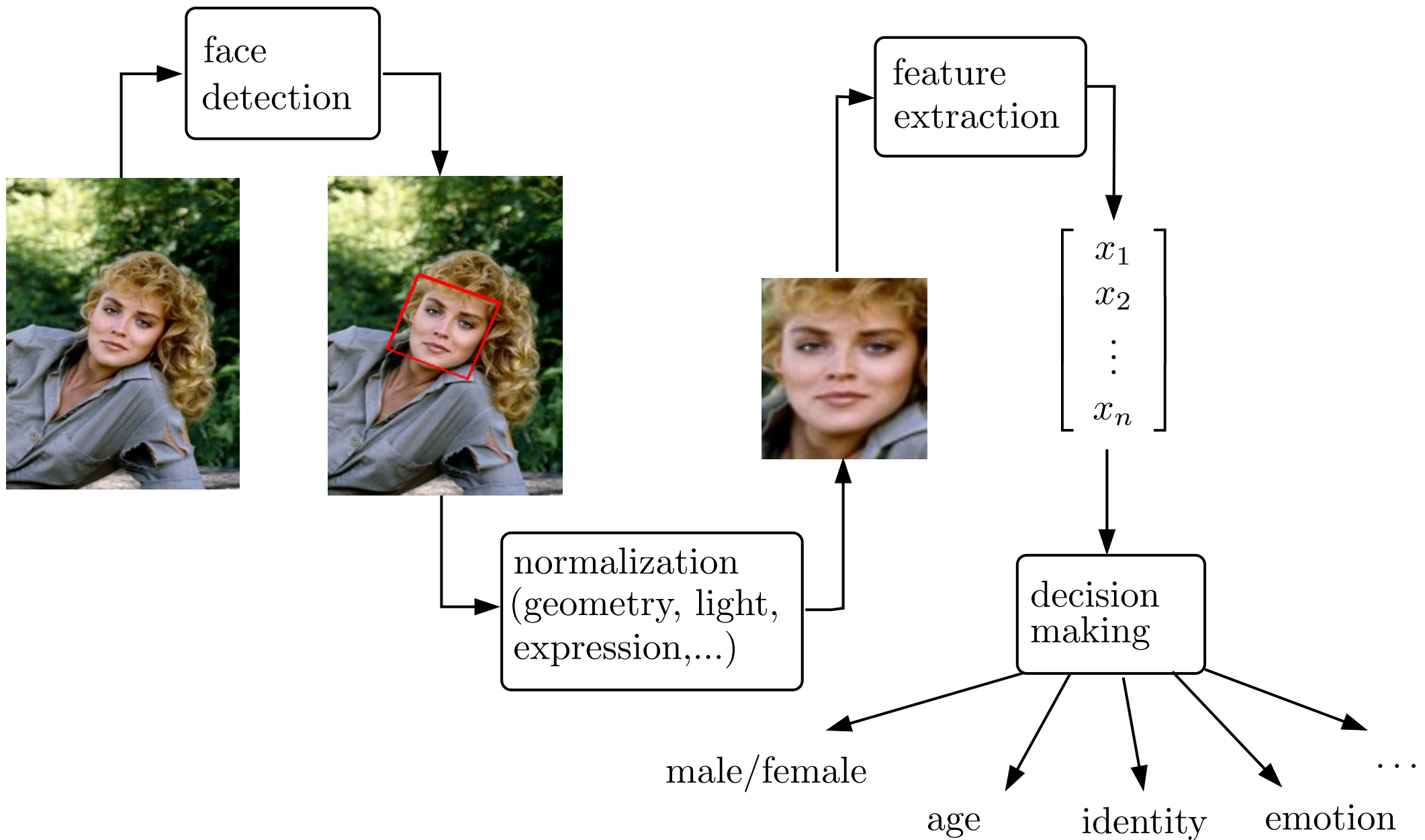

Biometrie ZS 2015

Osnova:

- ◆ Registrace tváří.
- ◆ Re prezentace tváří.
- ◆ Statistické rozhodování.

Stavební bloky typického systému pro rozpoznávání tváří

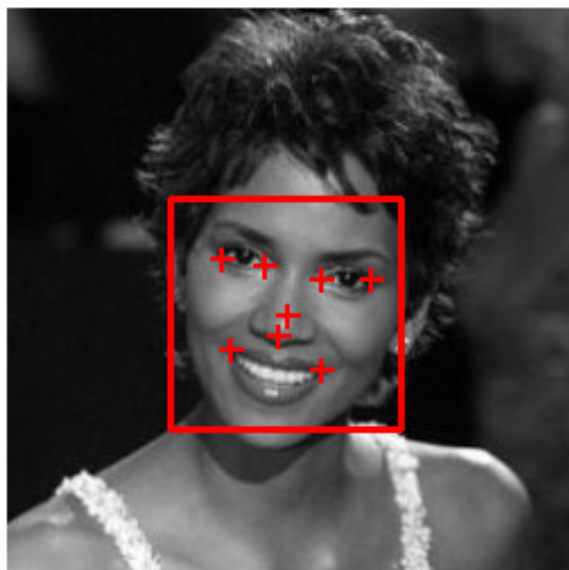

Příklad geometrické normalizace tváře - affinní vyrovnání

- ◆ Cíl: Převést vstupní tvář do polohy, která bude nezávislá na třídě geometrických transformací, vůči které chceme být invariantní (např. rotace, translace, změna měřítka).
- ◆ Metoda zajišťující invarianci vůči affinní transformaci: nalezneme parametry affinní transformace (např. metodou nejmenších čtverců)

$$\mathbf{x}' = \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{b} \quad \mathbf{A} \in \mathbb{R}^{2 \times 2}, \mathbf{b} \in \mathbb{R}^{2 \times 1}, \mathbf{x} \in \mathbb{R}^{2 \times 1}$$

která promítne nalezené významné body $(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_L)$ na jejich kanonickou konfiguraci $(\mathbf{x}'_1, \dots, \mathbf{x}'_L)$.

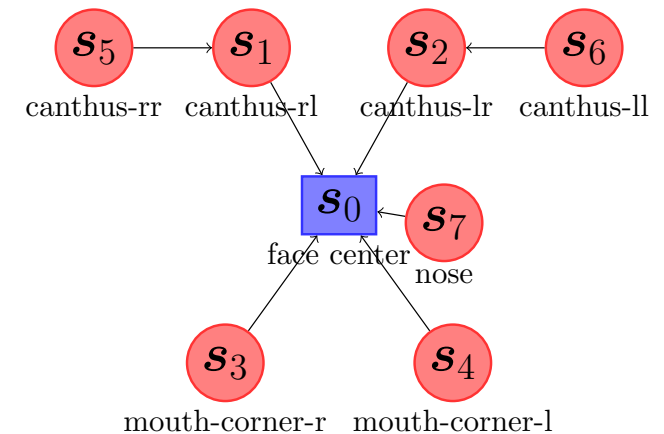
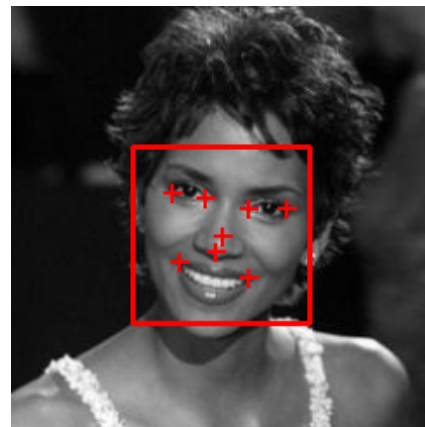
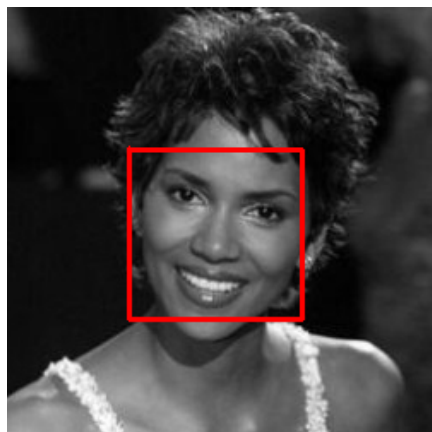

Vstupní obrázek

Normalizovaný obrázek

Registrace tváře - detekce významných bodů

Strukturní klasifikátor (deformable part model) odhaduje pozici významných bodů z obrázku:

$$(\hat{\mathbf{x}}_1, \dots, \hat{\mathbf{x}}_L) = \underset{(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_L) \in \mathcal{N}^{2 \times L}}{\text{Argmax}} \text{skóre}(I, \mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_L)$$

kde skóre je dekomponované na součet jednoduchých funkcí

$$\text{skóre}(I, \mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_L) = \underbrace{\sum_{i \in V} f_i(I, \mathbf{x}_i)}_{\text{shoda s obrázkem}} + \underbrace{\sum_{ij \in E} f_{ij}(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j)}_{\text{přípustnost tvaru}}$$

Problém: Jak při zafixované struktuře (V, E) zvolit funkce $(f_i, i \in V)$ a $(f_{ij}, ij \in E)$ tak, aby detektor fungoval dobře?

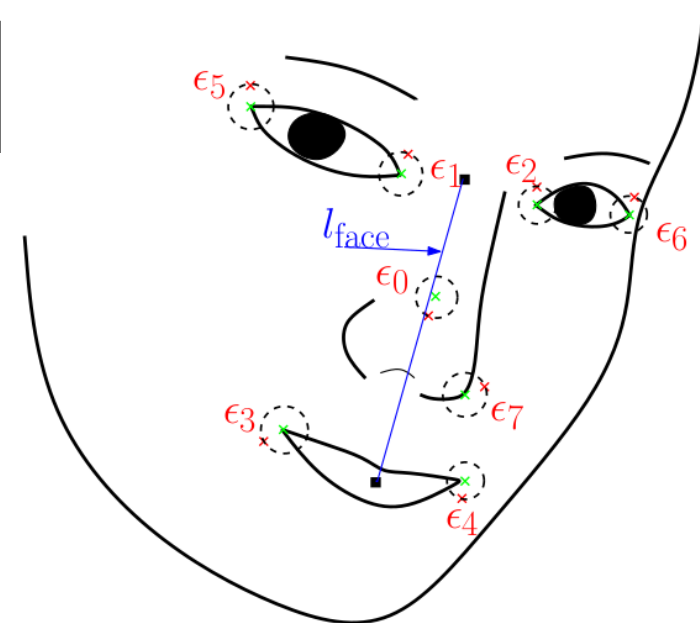
Učení detektoru významných bodů

Problém učení: Nalezni $f = \{(f_i, i \in V), (f_{ij}, ij \in E)\}$ tak, aby strukturní klasifikátor

$$(\hat{\mathbf{x}}_1, \dots, \hat{\mathbf{x}}_L) = \underset{(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_L) \in \mathcal{N}^{2 \times L}}{\text{Argmax}} \left[\sum_{i \in V} f_i(I, \mathbf{x}_i) + \sum_{ij \in E} f_{ij}(\mathbf{x}_i, \mathbf{x}_j) \right]$$

odhadoval co nejpřesněji, ve smyslu průměrné odchylky,

$$\text{err} = \frac{\varepsilon_0 + \dots + \varepsilon_{L-1}}{L} \cdot \frac{1}{l_{\text{face}}}$$

měření na manuálně označené trénovací sadě příkladů:

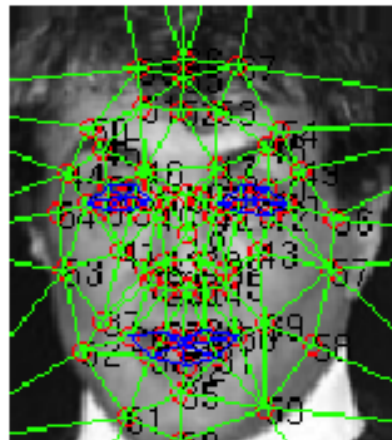
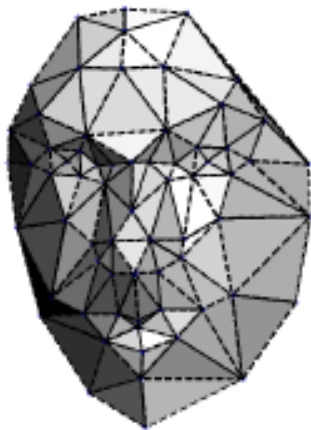
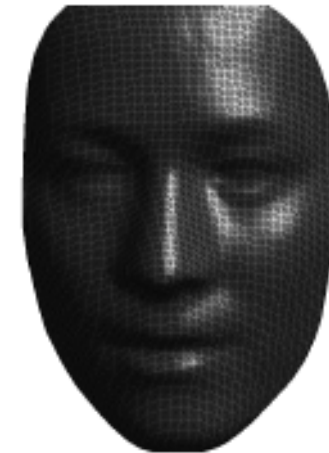
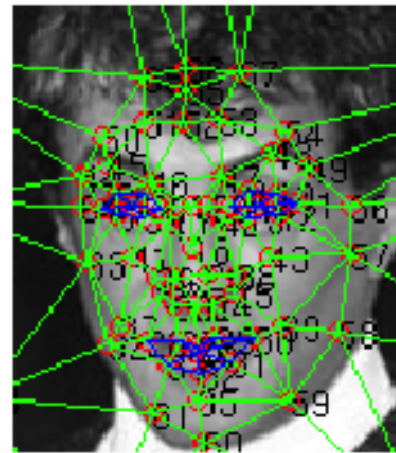
$$E(f) = \text{err}_1(f) + \text{err}_2(f) + \text{err}_3(f) + \text{err}_4(f) + \text{err}_5(f) + \dots + \text{err}_m(f)$$

Structured output SVM: Úlohu učení $\min_f E(f)$ převede na problém minimalizace konvexní funkce, kterou lze efektivně řešit i pro velká data.

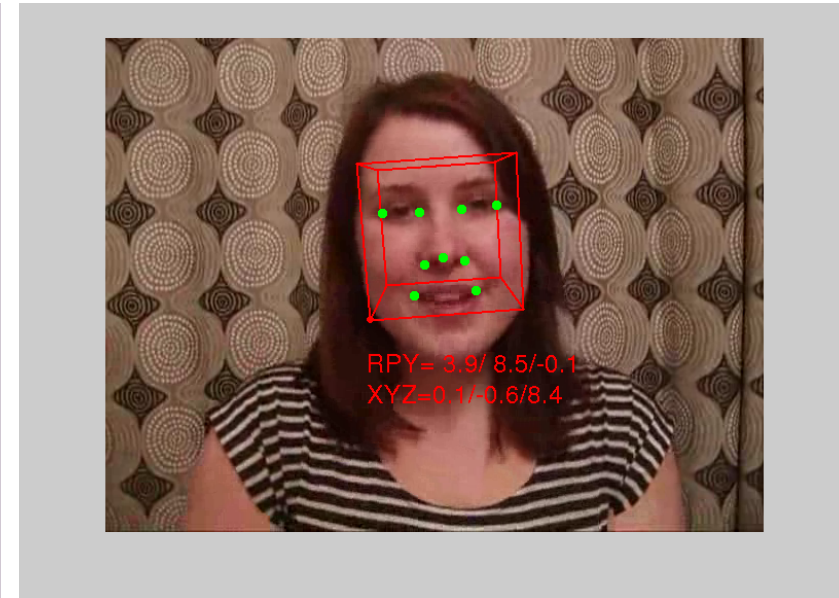
Příklad geometrické normalizace tváře - frontalizace

- ◆ 3D model se použije k transformaci významných bodů detekovaných ve vstupním obrázku do konfigurace, kterou bychom viděli při frontálním pohledu na tvář.

Obrázek převzat z *Taigman et al: DeepFace: Closing the Gap to Human-Level Performance in Face Verification. CVPR 2014.*

3D landmark detector

Detekce: najdi polohu a orientaci 3D modelu tváře, tak aby jeho projekce nejlépe odpovídala vstupnímu 2D obrázku:

$$(\hat{\mathbf{t}}, \hat{\alpha}, \hat{\beta}, \hat{\gamma}) = \underset{(\mathbf{t}, \alpha, \beta, \gamma) \in \mathbb{R}^6}{\text{Argmax}} \text{skóre}(I, \mathbf{t}, \alpha, \beta, \gamma) := \sum_{i=1}^L f_i \left(I, K[R(\alpha, \beta, \gamma) | \mathbf{t}] \mathbf{X}_i \right)$$

Problém učení: najdi lokální detektory (f_1, \dots, f_L) a 3D model tváře (X_1, \dots, X_L) , tak aby detektor odhadoval přesně.

J.Cech, V.Franc, J.Matas. A 3D Approach to Facial Landmarks: Detection, Refinement, and Tracking. *ICPR*. 2014. [\[PDF\]](#).

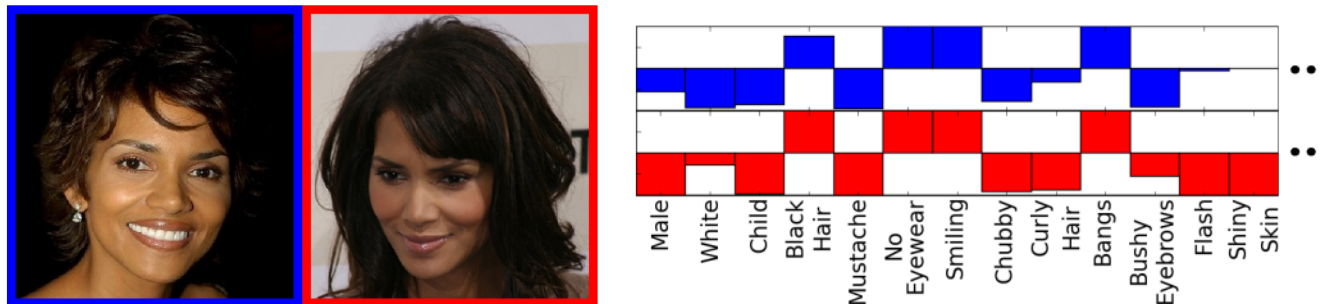
Numerická reprezentace tváře

Era I: obrázek je reprezentován jako vektor v lineárním prostoru - PCA, LDA, ...

$$\mathbf{x} \quad \tilde{\mathbf{x}} = \mu + z_1 \mathbf{a}_1 + z_2 \mathbf{a}_2 + z_3 \mathbf{a}_3 + z_4 \mathbf{a}_4 + z_5 \mathbf{a}_5 + z_6 \mathbf{a}_6 + z_7 \mathbf{a}_7 + z_8 \mathbf{a}_8$$

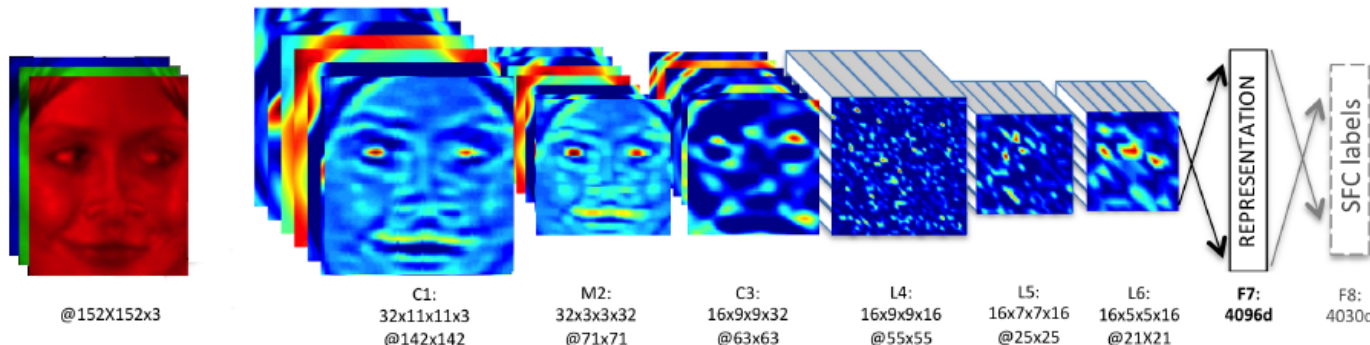
Turk & Pentland: Eigenfaces for Recognition. Jour. Cogn. Neuro. 1991.

Era II: Deskriptory navržené specificky pro popis tváře např. attribute descriptor

Kumar et al: Attribute and Simile Classifiers for Face Verification. ICCV'09

Era III: Reprezentace učená z dat např. pomocí hlubokých neuronových sítí

Taigman et al: DeepFace: Closing the Gap to Human-Level Performance in Face Verification. CVPR 2014.

Holistický popis vs. lokální popis

- ◆ **Holistický popis:** celý výřez geometricky normalizované tváře.

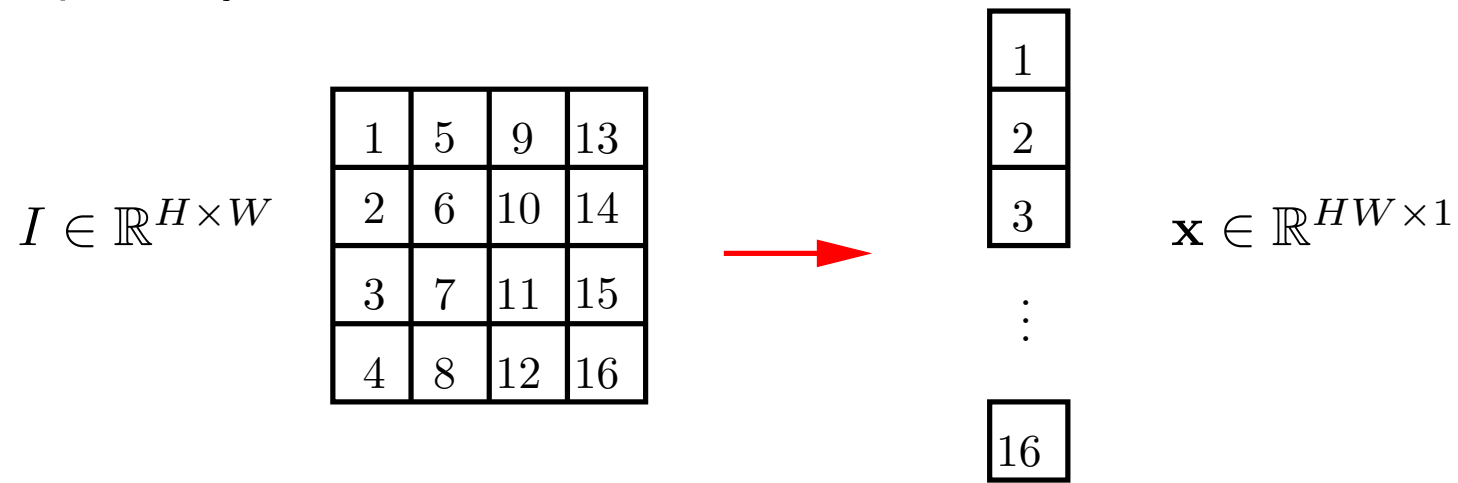

- ◆ **Lokální popis:** geometricky normalizované výřezy kolem významných bodů.

Příznaková reprezentace obrázku pomocí jasových hodnot

- ◆ Nejjednodušší způsob reprezentace je použít přímo jasové hodnoty v jednotlivých pixelech jako příznaky

- ◆ Nevýhody: vysoká dimenze a citlivost na změnu jasů, pozice, výrazu ... všeho.
- ◆ Pro zvýšení invariance vůči změně osvětlení se používají jasové normalizace. Např:
 - Normalizace na nulovou střední hodnotu a jednotkovou varianci:

$$I'_{ij} = \frac{I_{ij} - \mu}{\sigma}, \quad \mu = \frac{1}{WH} \sum_{i=1}^W \sum_{j=1}^H I_{ij}, \quad \sigma = \frac{1}{WH} \sum_{i=1}^W \sum_{j=1}^H (I_{ij} - \mu)^2$$

- Ekvalizace histogramu.

Principal Component Analysis: formulace

- ◆ Cíl: zadané body $\{\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_m\} \in \mathbb{R}^{n \times m}$ chceme aproximovat v p -dimenzionálním affinním podprostoru

$$\tilde{X} = \left\{ \tilde{\mathbf{x}} \in \mathbb{R}^n \mid \tilde{\mathbf{x}} = \sum_{i=1}^p z_i \mathbf{a}_i + \mu \right\} \subseteq \mathbb{R}^n$$

kde $A = \{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_p\} \in \mathbb{R}^{n \times p}$, $\mu \in \mathbb{R}^n$ jsou parametry \tilde{X} .

- ◆ Projekce bodu \mathbf{x} na affinní podprostor \tilde{X} je bod

$$\tilde{\mathbf{x}} = \operatorname{argmin}_{\mathbf{x}' \in \tilde{X}} \|\mathbf{x} - \mathbf{x}'\|$$

K reprezentaci bodu $\tilde{\mathbf{x}} \in \mathbb{R}^n$ je potřeba pouze p souřadnic $\mathbf{z} = (z_1, \dots, z_p)^T \in \mathbb{R}^p$.

- ◆ Cílem je nalézt ortonormální bázi p -dimenzionálního affinního podprostoru \tilde{X} , pro něž je aproximační chyba

$$E(\tilde{X}) = \sum_{i=1}^m \|\mathbf{x}_i - \tilde{\mathbf{x}}_i\|^2$$

minimální.

Principal Component Analysis: řešení

- ◆ Řešením je affinní podprostor jehož bázové vektory $A = \{\mathbf{a}_1, \dots, \mathbf{a}_p\}$ tvoří p vlastních vektorů s největším vlastním číslem spočtené z kovarianční matice

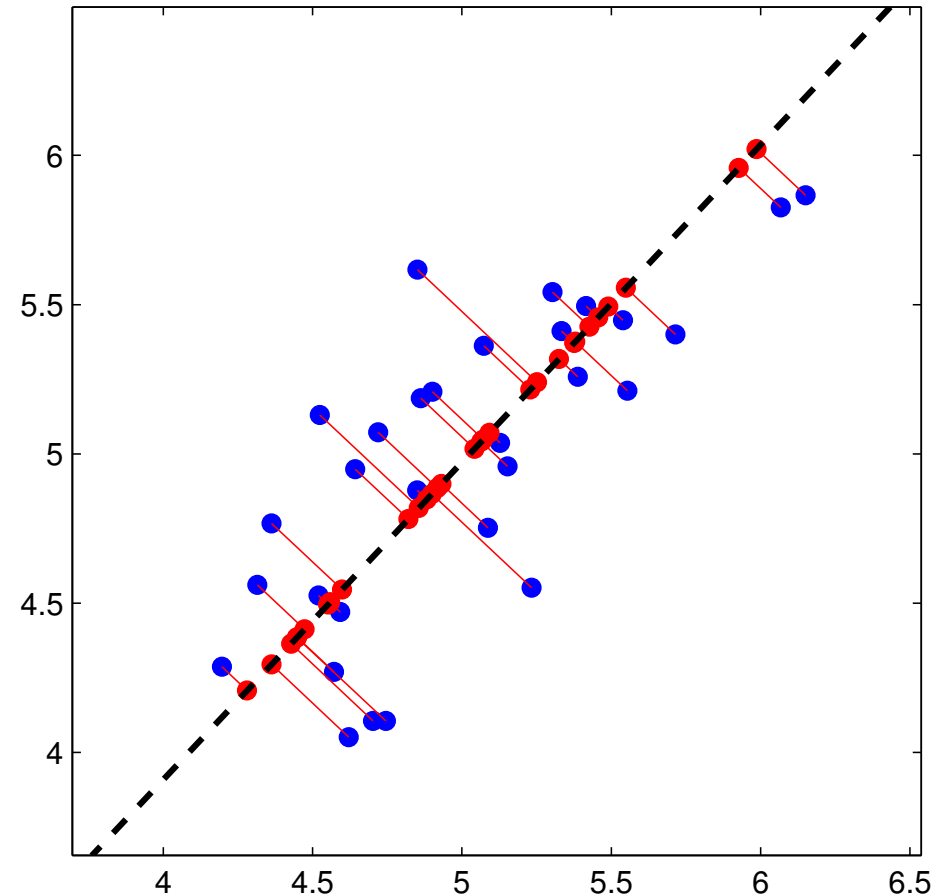
$$\mathbf{C} = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (\mathbf{x}_i - \mu)(\mathbf{x}_i - \mu)^T \quad \text{kde} \quad \mu = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m \mathbf{x}_i$$

- ◆ Projekce bodu \mathbf{x} na PCA prostor

$$\mathbf{z} = \mathbf{A}^T (\mathbf{x} - \mu)$$

- ◆ Zpětná projekce

$$\tilde{\mathbf{x}} = \mathbf{A}\mathbf{z} + \mu = \sum_{i=1}^p z_i \mathbf{a}_i + \mu$$

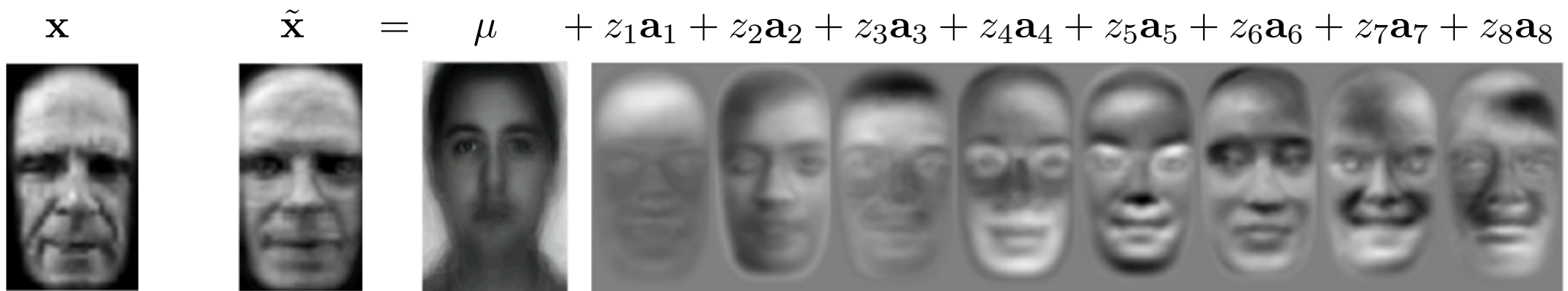

Použití PCA pro reprezentaci tváří: Eigenfaces

- ◆ Tvář \mathbf{x} se promítne do p -dimenzionálního PCA prostoru

$$\mathbf{z} = \mathbf{A}^T(\mathbf{x} - \mu) = (\underbrace{\mathbf{a}_1^T(\mathbf{x} - \mu)}_{z_1}, \dots, \underbrace{\mathbf{a}_p^T(\mathbf{x} - \mu)}_{z_p})^T$$

- ◆ Tvář \mathbf{x} lze aproximovat jako lineární kombinaci p bázových vektorů (“eigen tváří”)

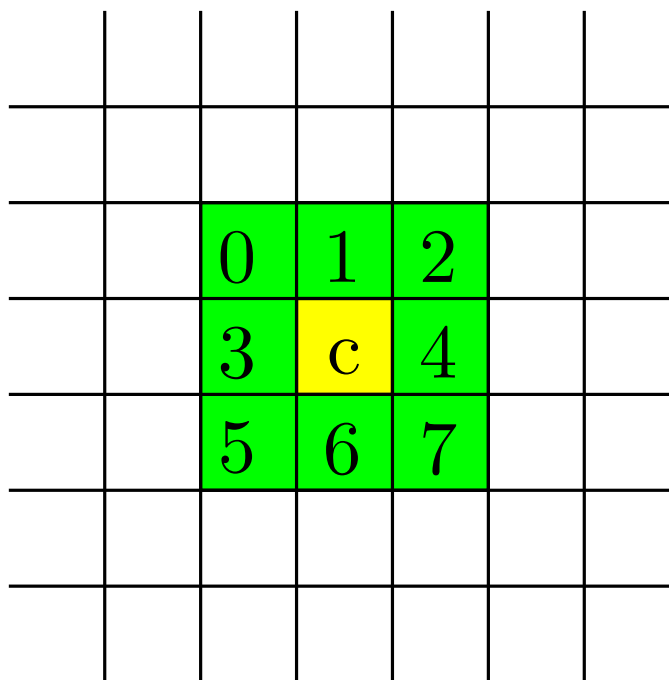
Každý obrázek $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^{H \times W}$ lze reprezentovat pomocí $H \cdot W$ čísel.

Každý obrázek $\tilde{\mathbf{x}} \in \mathbb{R}^{H \times W}$ lze reprezentovat pomocí $p = 8$ čísel.

Příklad reprezentace pomocí lokálních deskriptorů: Local Binary Patterns

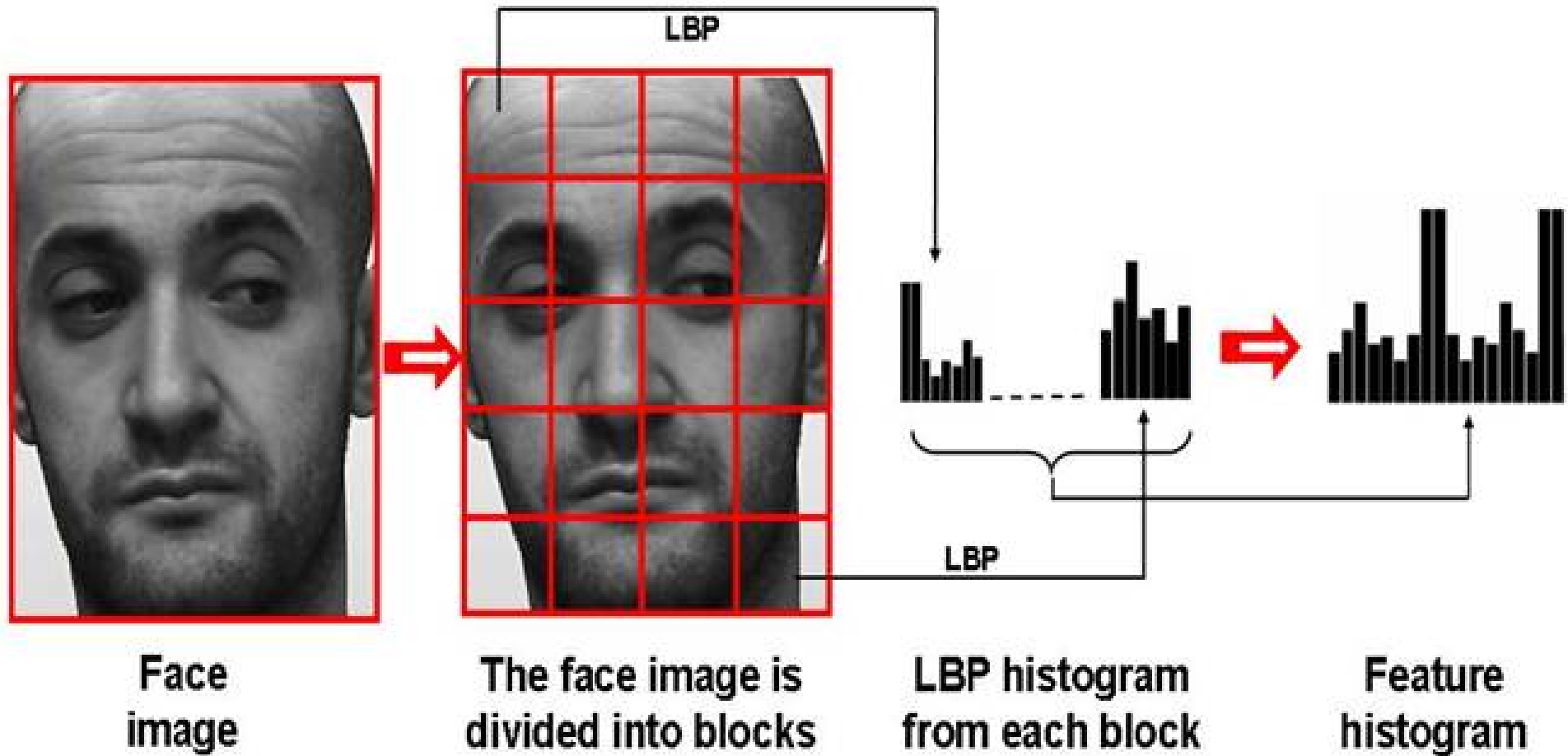
- ◆ LBP přiřadí oknu velikosti 3×3 pixelů 8-bitový kód

$$LBP = \sum_{p=0}^7 [I(c) \geq I(p)] 2^p$$

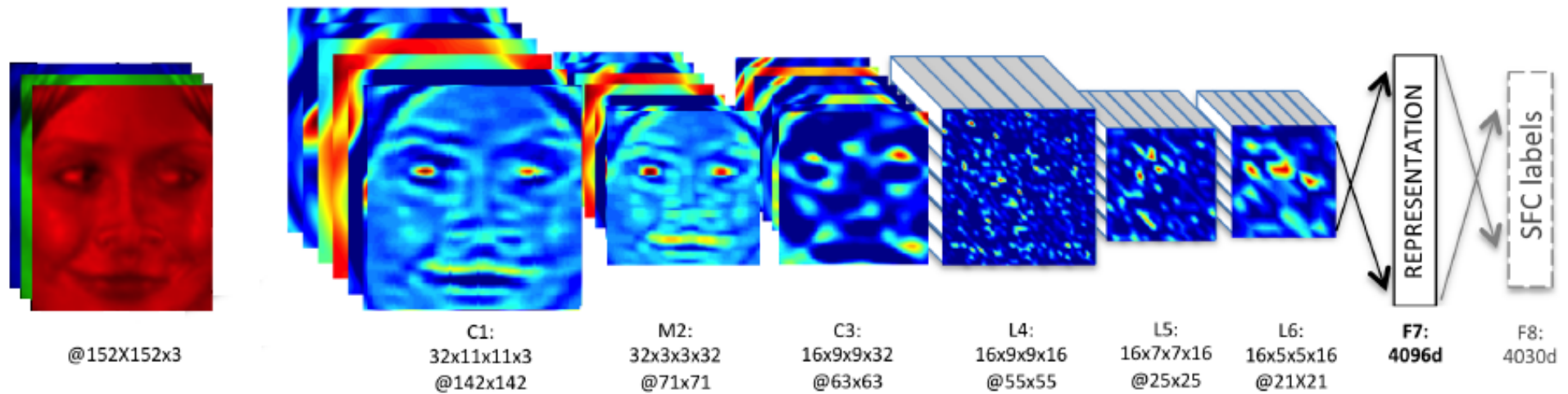
- ◆ LBP příznaky jsou invariantní vůči monotónní změně osvětlení obrázku.

Příklad reprezentace pomocí lokálních deskriptorů: Local Binary Patterns

Příznaková reprezentace učená z příkladů pomocí hlubokých konvolučních neuronových sítí

- ◆ **Konvoluční neuronová síť (CNN):** Vstupní obrázek se postupně transformuje pomocí operací konvoluce, ReLU a max-pooling. Poslední vrstvy tvoří Perceptronová síť.

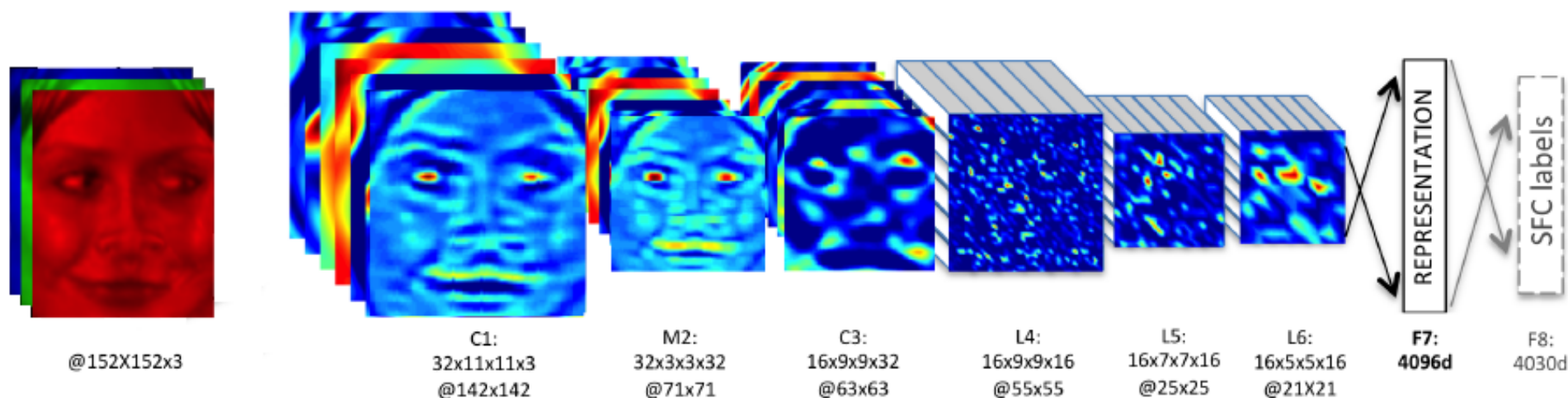
Obrázek převzat z Taigman et al: *DeepFace: Closing the Gap to Human-Level Performance in Face Verification*. CVPR 2014.

Příznaková reprezentace učená z příkladů pomocí hlubokých konvolučních neuronových sítí

16/20

- ◆ **Konvoluční neuronová síť (CNN):** Vstupní obrázek se postupně transformuje pomocí operací konvoluce, ReLU a max-pooling. Poslední vrstvy tvoří Perceptronová síť.

Obrázek převzat z Taigman et al: *DeepFace: Closing the Gap to Human-Level Performance in Face Verification*. CVPR 2014.

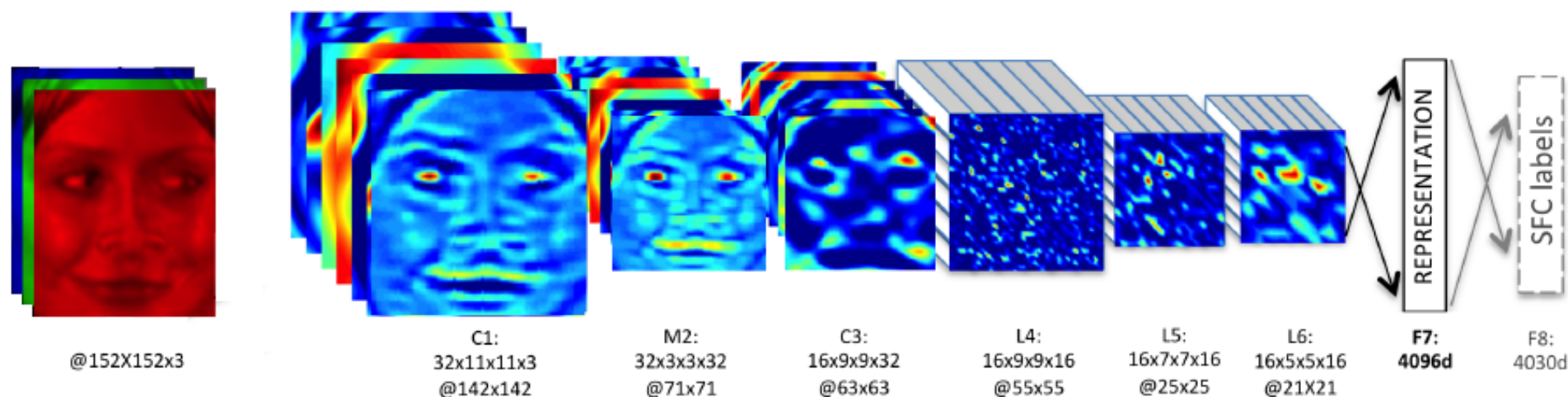
- ◆ **Učení s učitelem:** nauč síť tak, aby na dané sadě příkladů co nejlépe napodobovala učitele při řešení cílové úlohy nebo úlohy jí podobné.
 - Učení vede na nekonvexní optimalizační úlohu, která se řeší přibližně pomocí stochastické aproximace.
 - Pro učení je potřeba velké množství (milióny) anotovaných obrázků.

Příznaková reprezentace učená z příkladů pomocí hlubokých konvolučních neuronových sítí

16/20

- ◆ **Konvoluční neuronová síť (CNN):** Vstupní obrázek se postupně transformuje pomocí operací konvoluce, ReLU a max-pooling. Poslední vrstvy tvoří Perceptronová síť.

Obrázek převzat z Taigman et al: *DeepFace: Closing the Gap to Human-Level Performance in Face Verification*. CVPR 2014.

- ◆ **Učení s učitelem:** nauč síť tak, aby na dané sadě příkladů co nejlépe napodobovala učitele při řešení cílové úlohy nebo úlohy jí podobné.
 - Učení vede na nekonvexní optimalizační úlohu, která se řeší přibližně pomocí stochastické aproximace.
 - Pro učení je potřeba velké množství (milióny) anotovaných obrázků.
- ◆ **Reprezentace:** Výstupy předposlední vrstvy se typicky použijí jako příznakový popis vstupní tváře, který pak slouží jako vstup prediktoru na konci rozhodovacího řetězce.

Statistický přístup: objekt je popsán

1. měřením $x \in X$, např. příznakovým popisem obrázku či obrázků tváře
2. skrytým stavem $y \in Y$, který může být např. identita, pohlaví, věk ...

o kterých se předpokládá, že jsou realizací náhodného procesu s rozdělením $p(x, y)$.

Statistický přístup: objekt je popsán

1. měřením $x \in X$, např. příznakovým popisem obrázku či obrázků tváře
2. skrytým stavem $y \in Y$, který může být např. identita, pohlaví, věk ...

o kterých se předpokládá, že jsou realizací náhodného procesu s rozdělením $p(x, y)$.

Cílem je nalézt rozhodovací funkci $h: X \rightarrow D$, která na základě měření $x \in X$ dělá rozhodnutí $h(x) \in D$.

Úloha hledání h se formulizuje jako optimalizace zvolené funkce (risku)

$$R(h) = \text{funkce}(p, h),$$

jejíž konkrétní definice závisí na aplikaci.

Statistický přístup: objekt je popsán

1. měřením $x \in X$, např. příznakovým popisem obrázku či obrázků tváře
2. skrytým stavem $y \in Y$, který může být např. identita, pohlaví, věk ...

o kterých se předpokládá, že jsou realizací náhodného procesu s rozdělením $p(x, y)$.

Cílem je nalézt rozhodovací funkci $h: X \rightarrow D$, která na základě měření $x \in X$ dělá rozhodnutí $h(x) \in D$.

Úloha hledání h se formulizuje jako optimalizace zvolené funkce (risku)

$$R(h) = \text{funkce}(p, h),$$

jejíž konkrétní definice závisí na aplikaci.

Učení: cílem je vyřešit danou úlohu na základě příkladů, o kterých předpokládáme, že jsou generovány z neznámého rozdělení $p(x, y)$. Např. při učení s učitelem

$$\{(x_1, y_1), \dots, (x_m, y_m)\} \in (X \times Y)^m.$$

Příklad rozhodování: klasifikace tváří na muže a ženy

- ◆ $x \in X$ je příznaková reprezentace obrázku s tváří
- ◆ $y \in Y = \{\text{muž, žena}\}$ je skrytý stav
- ◆ $D = Y$ je množina rozhodnutí
- ◆ Hledáme rozhodovací funkci $h: X \rightarrow Y$ (klasifikátor), která v závislosti na aplikaci minimalizuje např.

1. Pravděpodobnost chybné klasifikace

$$R(h) = \sum_{x \in X} p(x, y = \text{muž}) [h(x) = \text{žena}] + \sum_{x \in X} p(x, y = \text{žena}) [h(x) = \text{muž}]$$

2. Maximální pravděpodobnost záměny (vhodné např. na FELu):

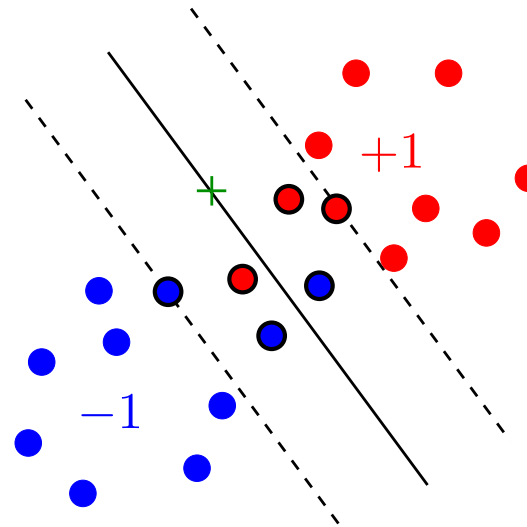
$$R(h) = \max \left\{ \sum_{x \in X} p(x \mid y = \text{muž}) [h(x) = \text{žena}], \sum_{x \in X} p(x \mid y = \text{žena}) [h(x) = \text{muž}] \right\}$$

3. ...

Příklad učení klasifikátoru: Linear Support Vector Machines

- ◆ Klasifikátor $h: \mathbb{R}^n \rightarrow \{-1, +1\}$

$$h(\mathbf{x}; \mathbf{w}) = \text{sign}(\langle \mathbf{x}, \mathbf{w} \rangle)$$

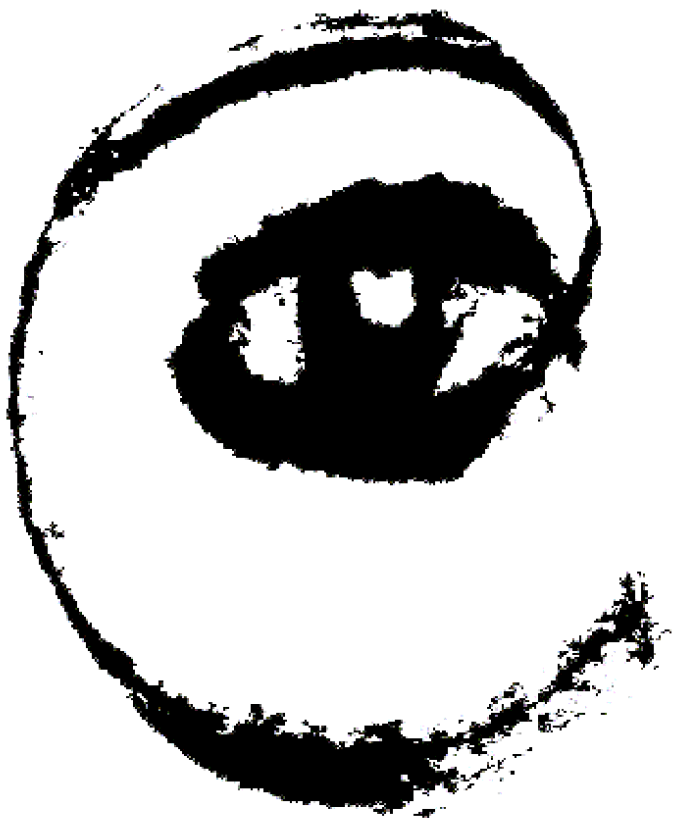
- ◆ Učení parametrů \mathbf{w} z příkladů $\{(\mathbf{x}_1, y_1), \dots, (\mathbf{x}_m, y_m)\} \in (\mathbb{R}^n \times \{+1, -1\})$ je formulováno jako konvexní problém

$$\mathbf{w}^* = \underset{\mathbf{w} \in \mathbb{R}^n}{\text{argmin}} \left[\frac{\lambda}{2} \|\mathbf{w}\|^2 + \sum_{i=1}^m \max\{0, 1 - y_i \langle \mathbf{w}, \mathbf{x}_i \rangle\} \right]$$

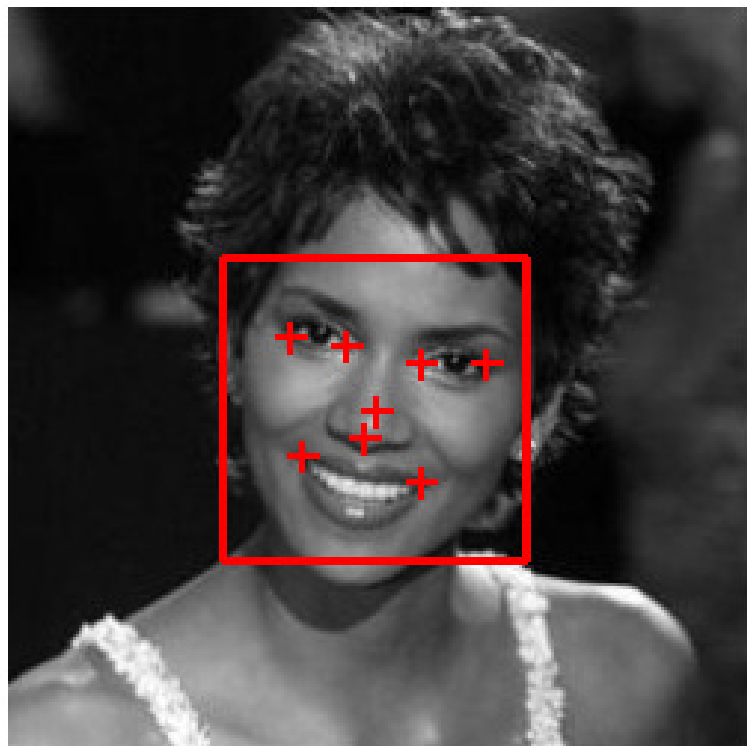
kde $\frac{1}{2} \|\mathbf{w}\|^2$ vynucuje jednoduchost klasifikátoru a $\sum_{i=1}^m \max\{0, 1 - y_i \langle \mathbf{w}, \mathbf{x}_i \rangle\}$ je aproximuje počet chyb na trénovací příkladech, tj. funkci

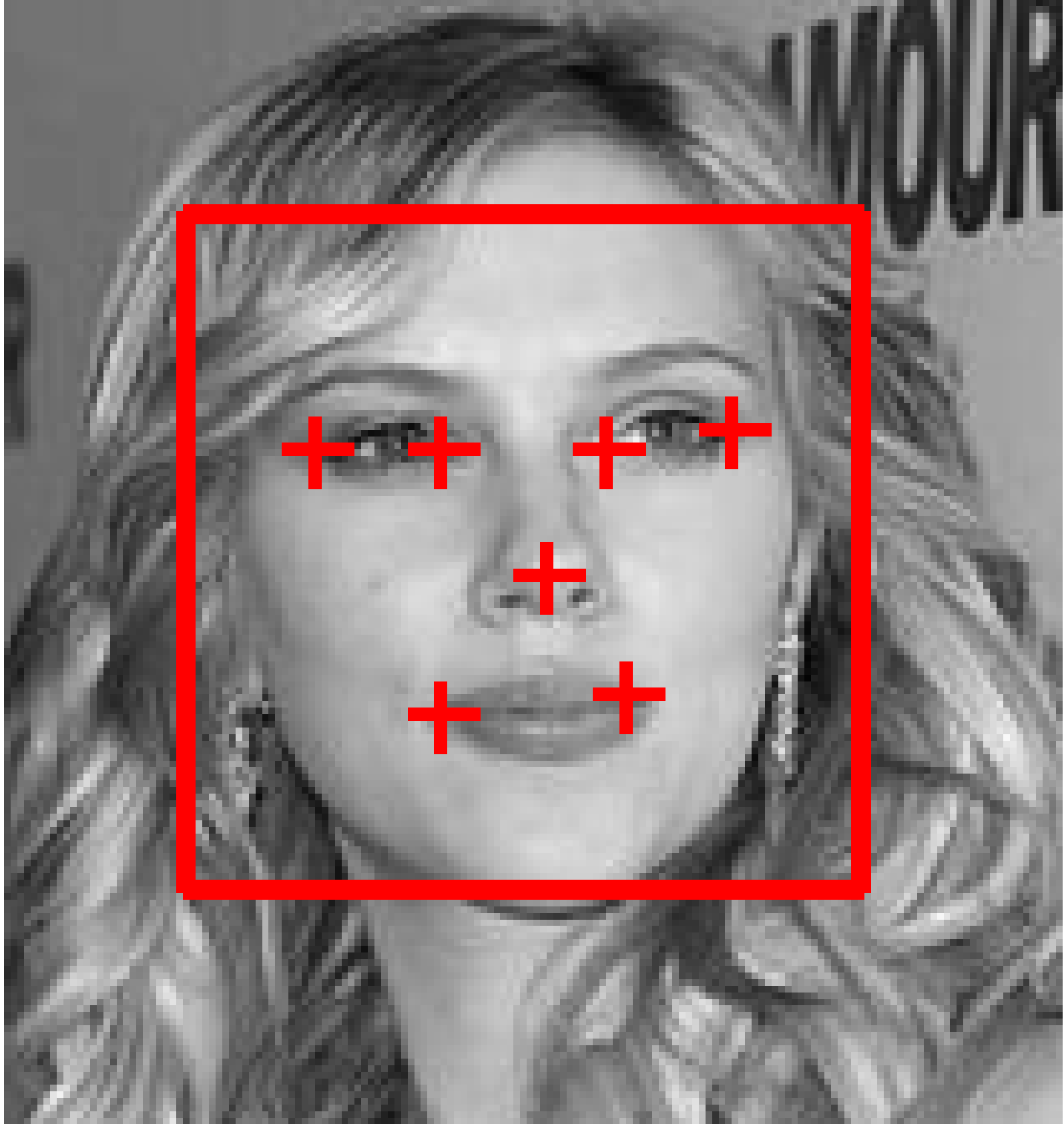
$$\sum_{i=1}^m [y_i \neq h(\mathbf{x}_i; \mathbf{w})]$$

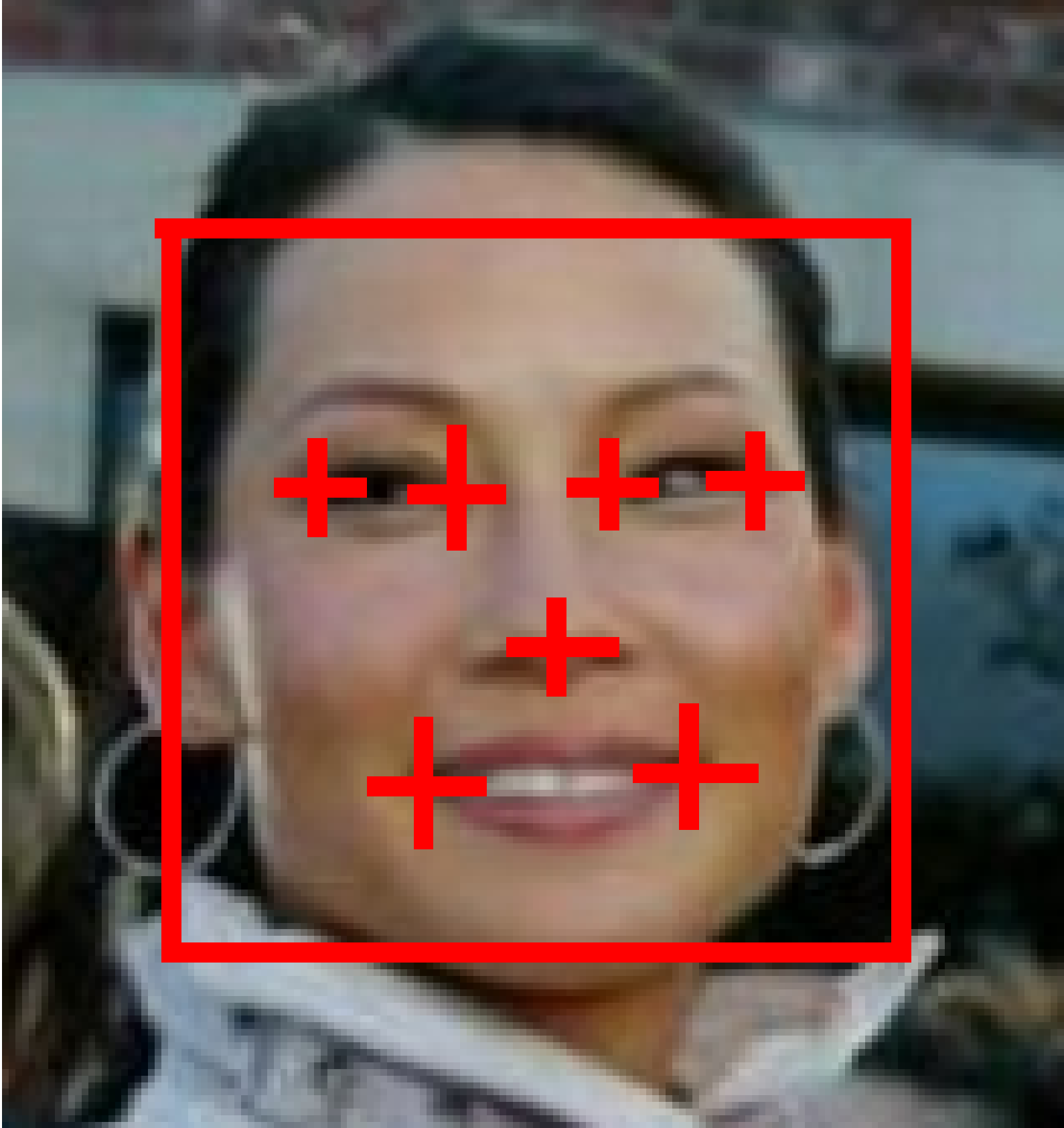
Konec

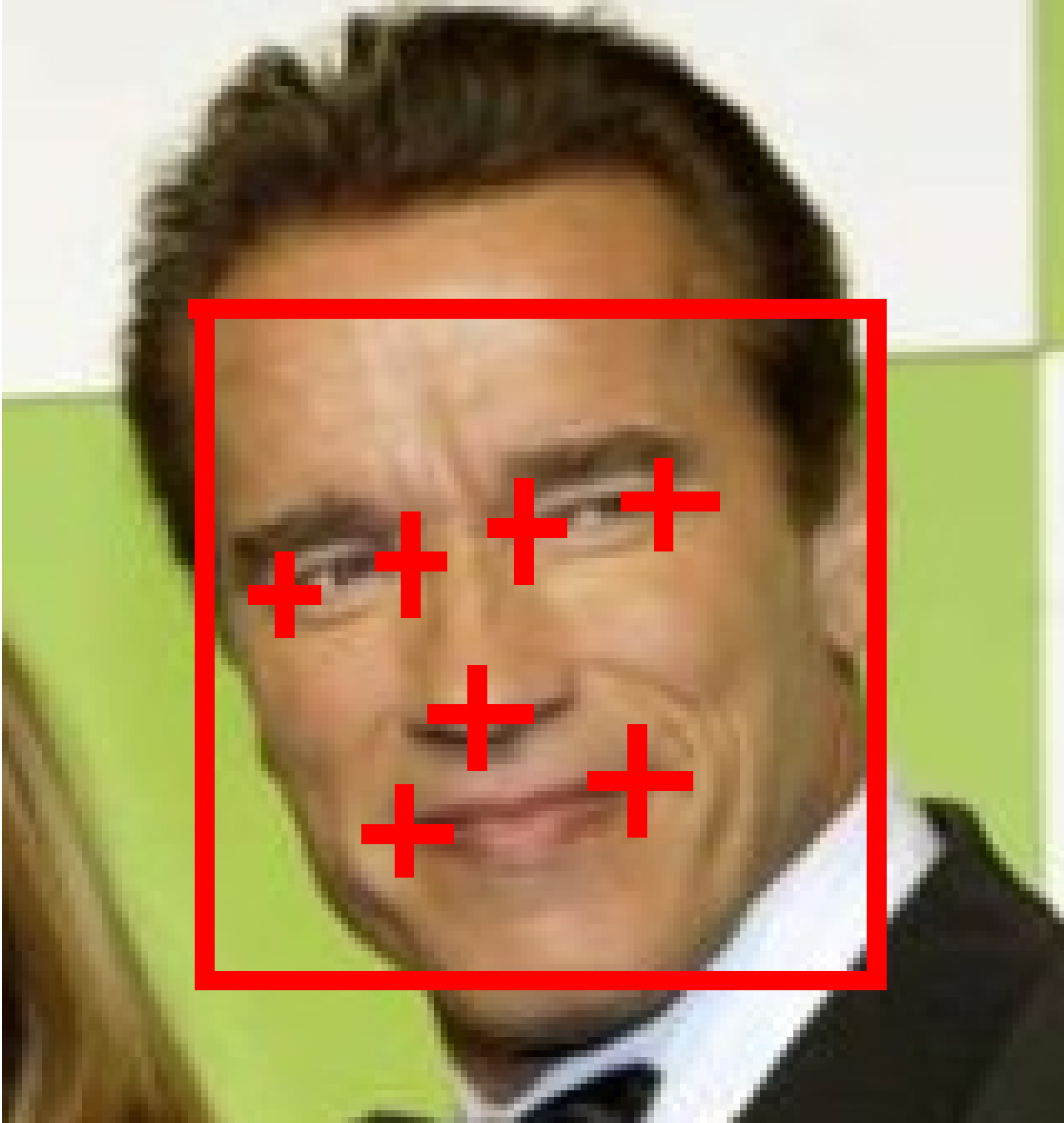

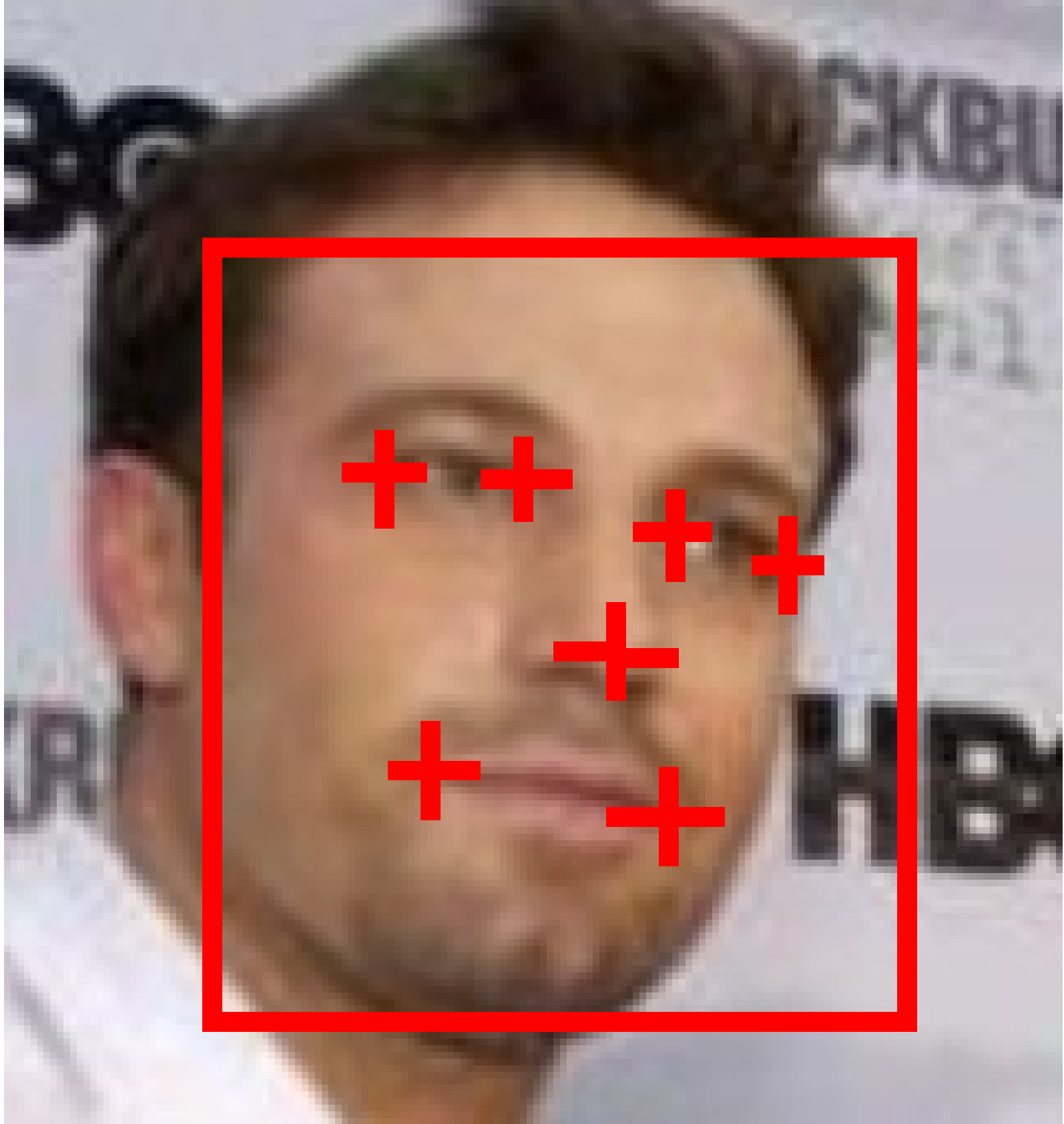
m p

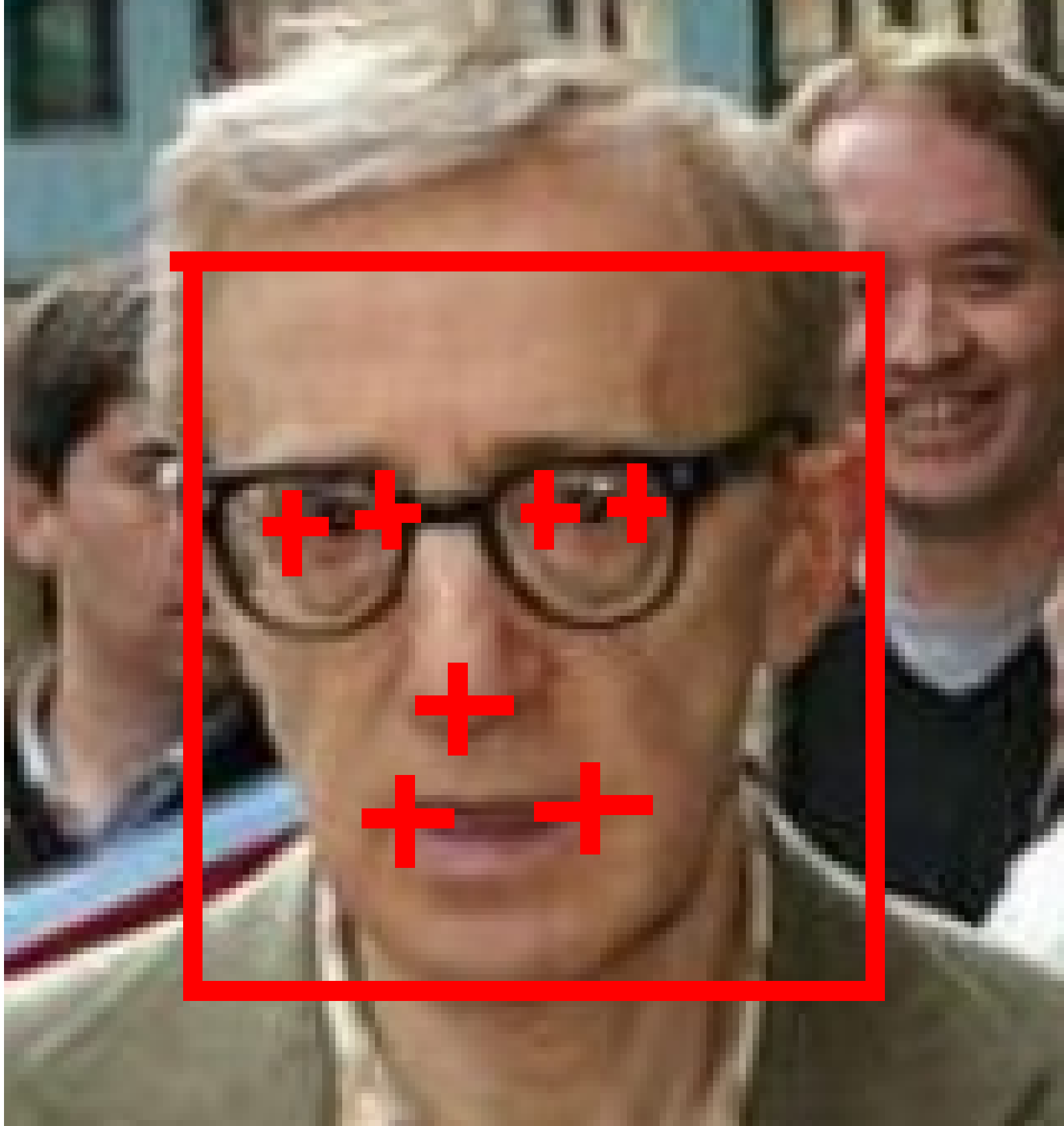

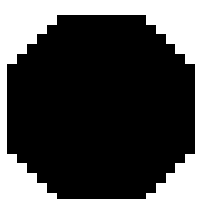
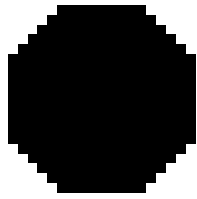
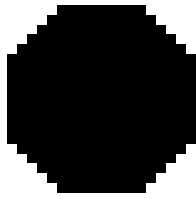

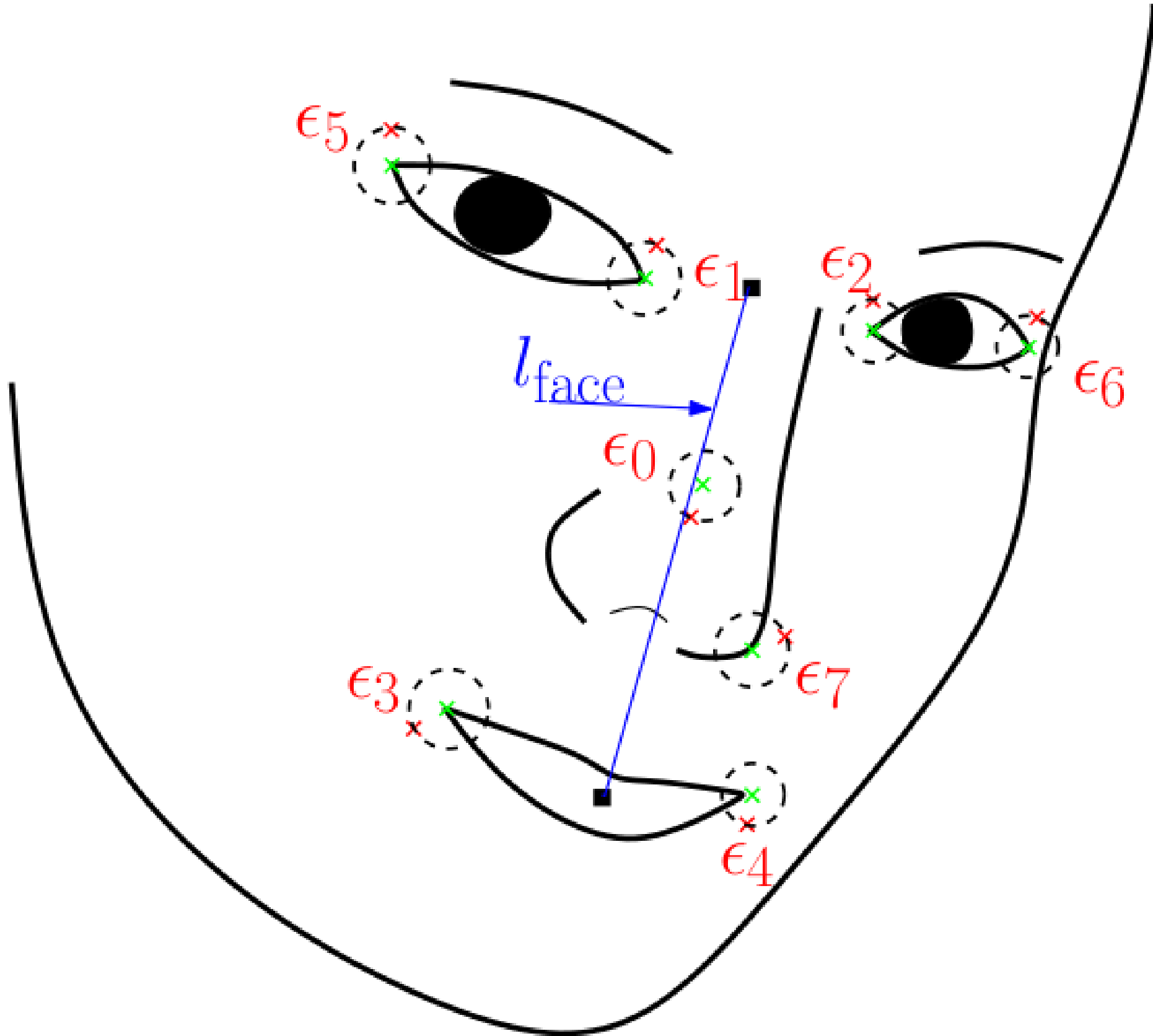

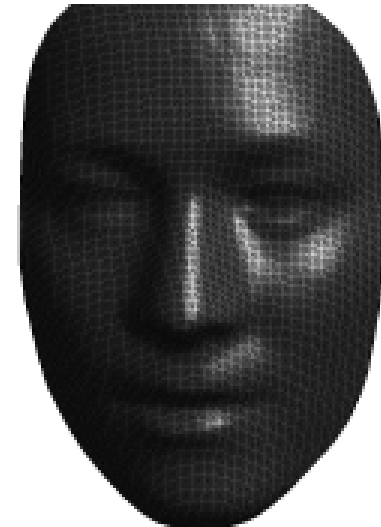
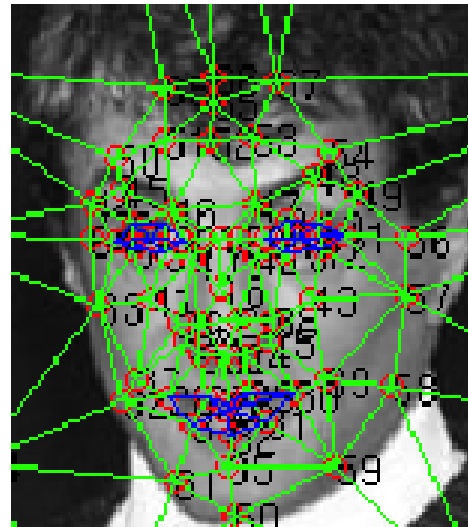

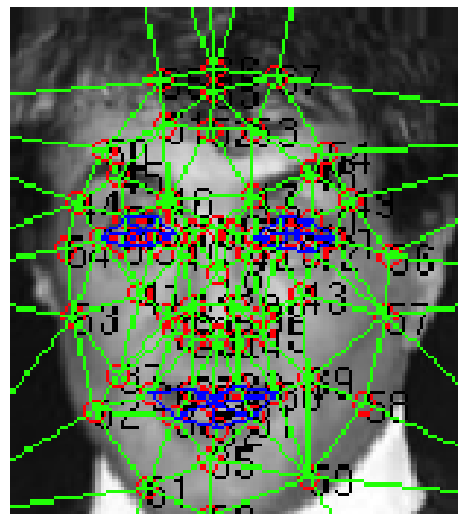
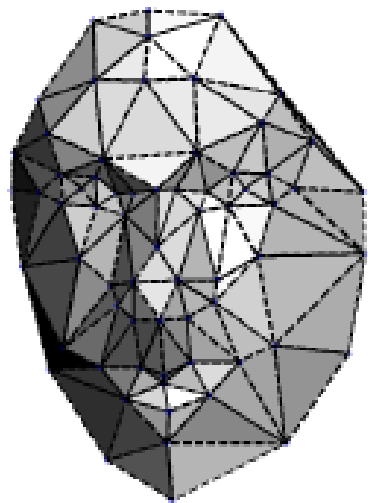

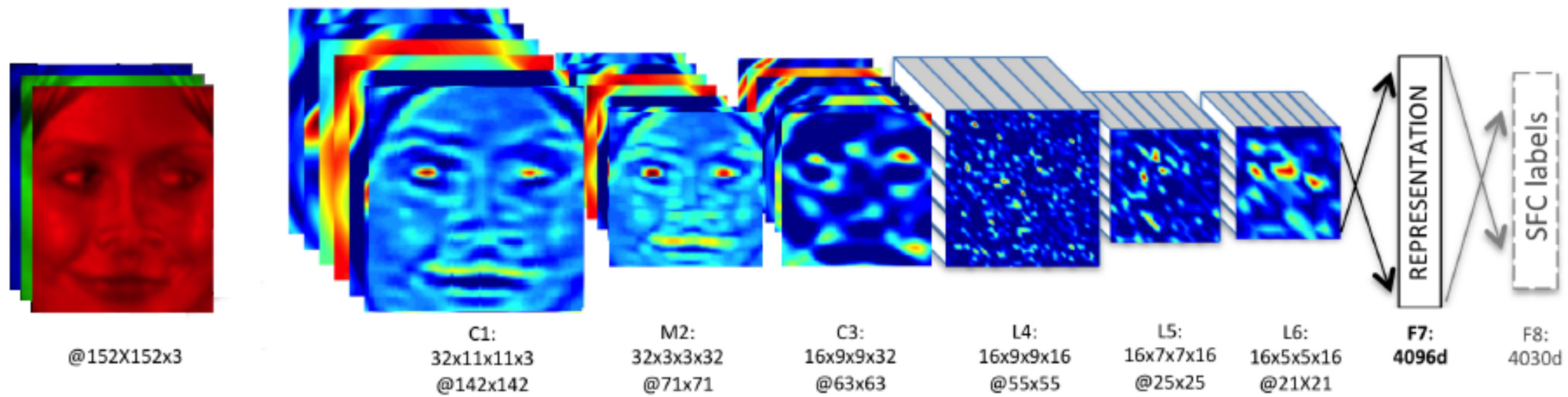

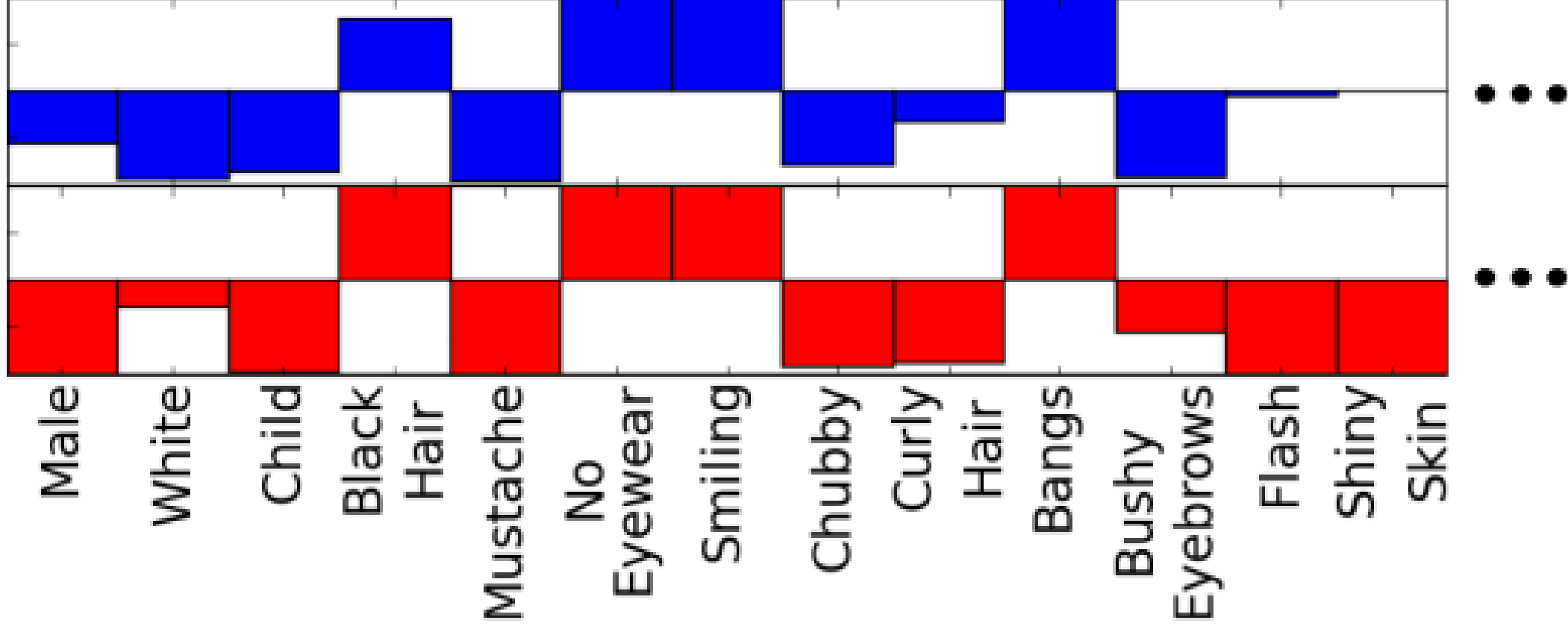

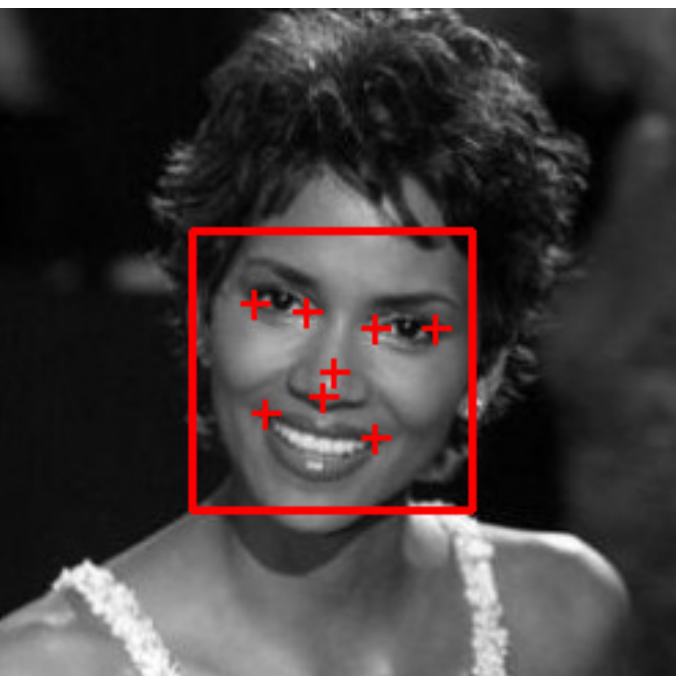

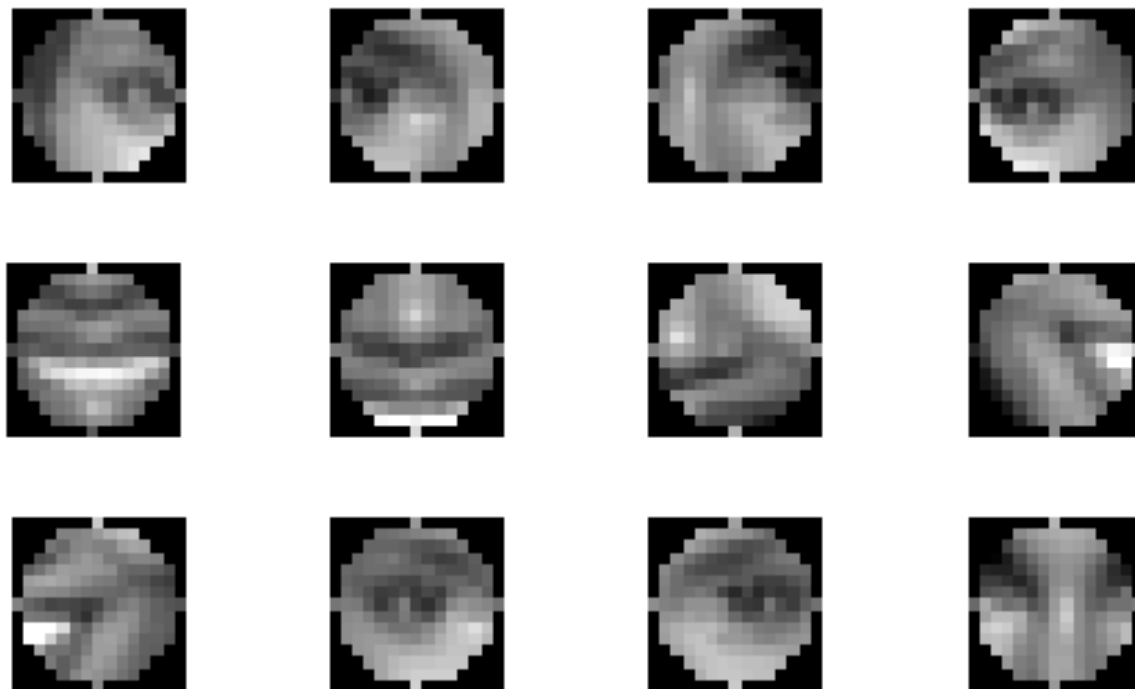
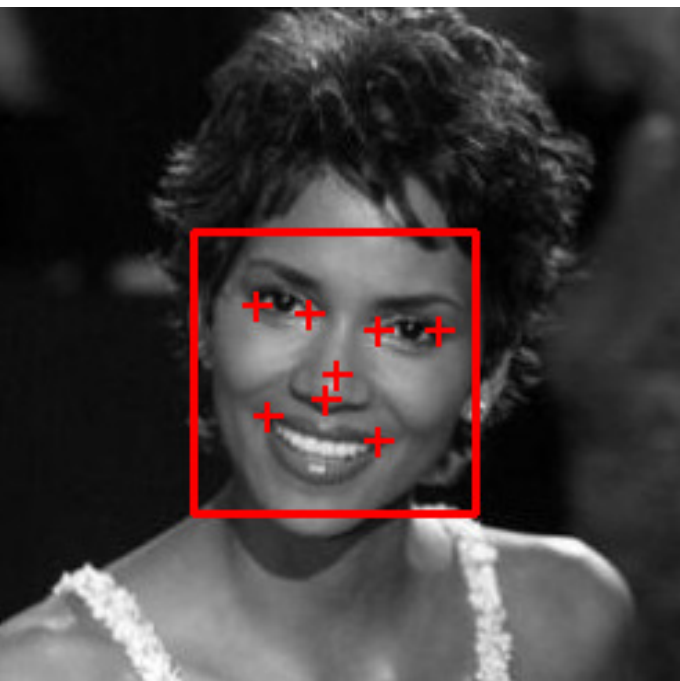

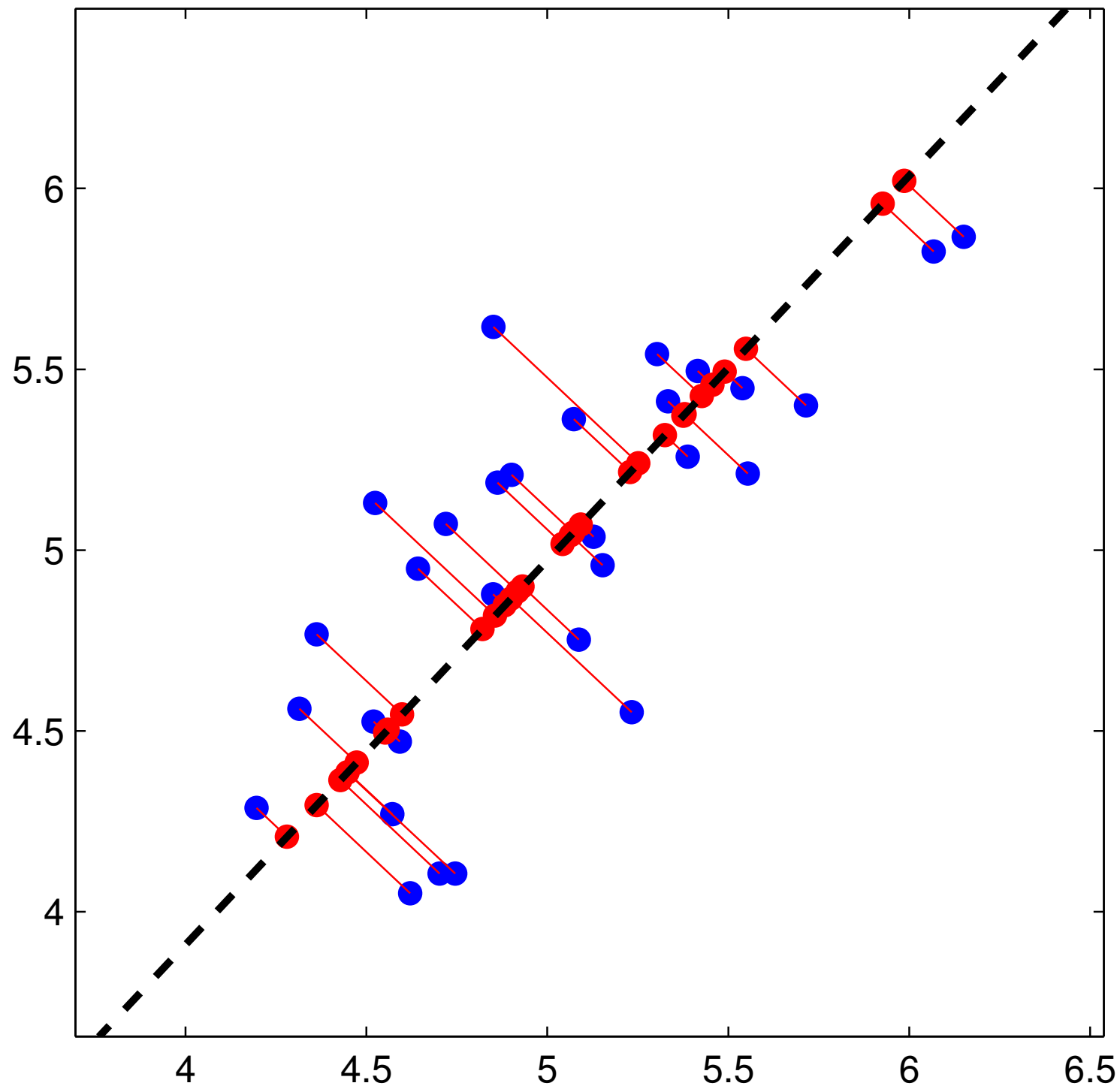

1	5	9	13
2	6	10	14
3	7	11	15
4	8	12	16

1
2
3
⋮
16

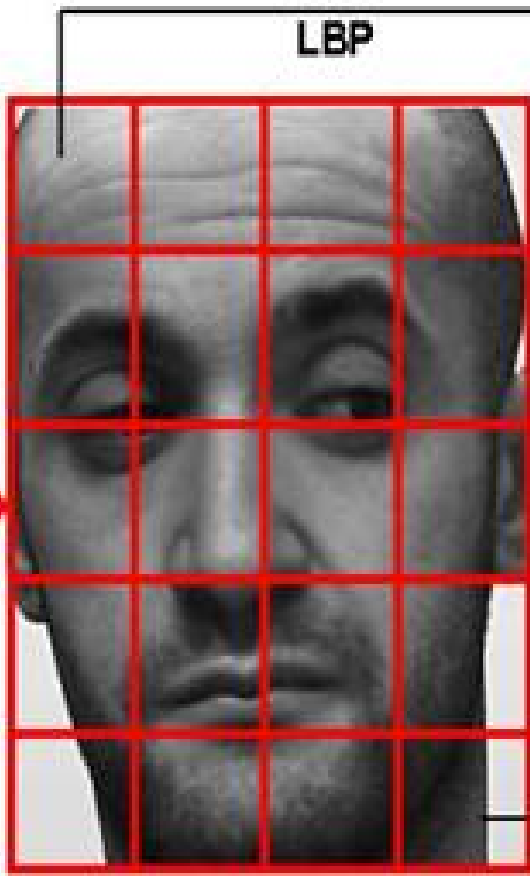

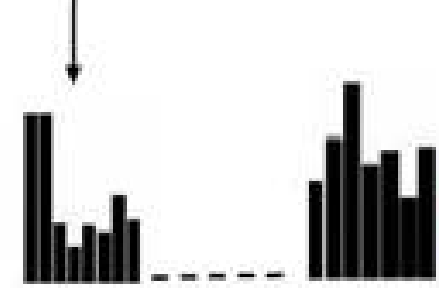
		0	1	2		
		3	c	4		
		5	6	7		

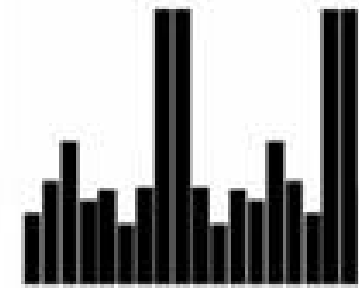
Face image

The face image is divided into blocks

LBP histogram from each block

Feature histogram

